

พระราชกฤษฎีกา

เพิกลอนอุทยานแห่งชาติป่าคลองไหโละ ป่าคลองปอ และป่าคลองกันตั้ง บางส่วน ในท้องที่ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตั้ง จังหวัดตรั้ง

W.A. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มิพระบรมราช โองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่าคลองไหโละ ป่า คลองปอ และป่าคลองกันตั้ง บางส่วน ในท้องที่ตำบลเกาะลิบง อำเภอ กันตั้ง จังหวัดตรั้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา จึนไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎิกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎิกาเพิกถอน อุทยานแห่งชาติป่าคลองใหโละ บ่าคลองปอ และบ่าคลองกันตั้ง บางส่วน ในท้องที่ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตั้ง จังหวัดตรั้ง พ.ศ. ๒๕๓๒"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ว**ันถัด**จากว**ั**น ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่าคลองไหโละ ป่าคลองปอ และป่าคลองกันตัง บางส่วน ในท้องที่ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ออกจากการเป็นอุทยานแห่งชาติตามที่กำหนดปรั้โดยพระราช กฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าคลองไหโละ ป่าคลองปอ และป่าคลอง กันตัง ในท้องที่ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา และตำบลบ่อน้ำร้อน ตำบล บางสัก ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ภายในแนวเขตที่เพิกถอนตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

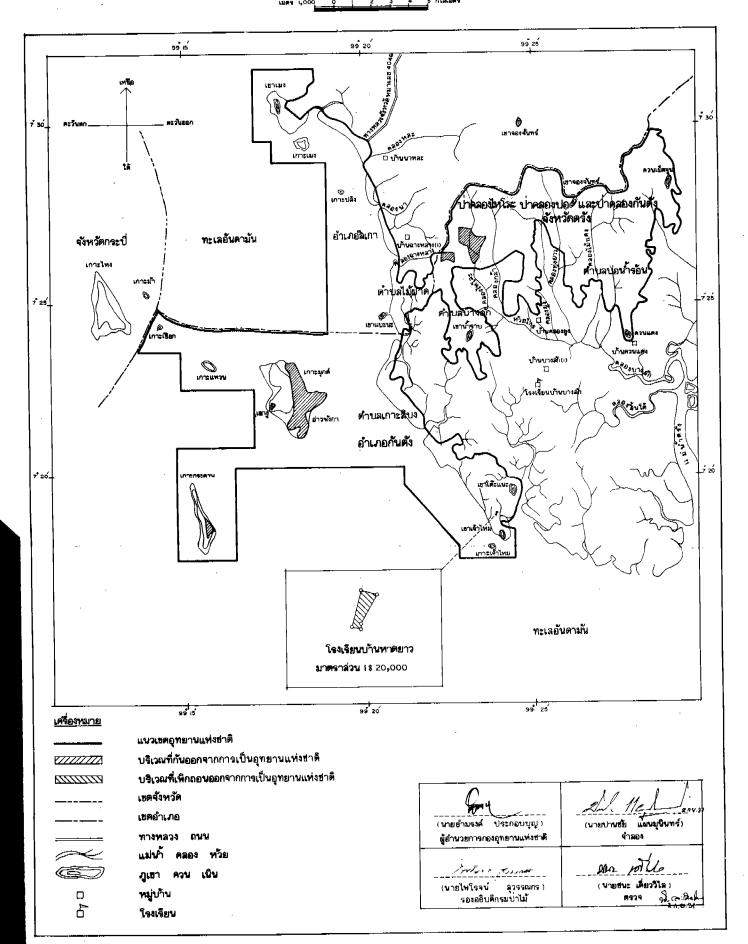
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระจาชกฤษฎีกา เพิกธรษอุทยานแห่งชาติบ่าคลองไหโละ ปาคลองปอ และปาคลองกันตั้ง บางส่วน ในท้องที่ดำบลเกาะลีบง อำเภอกันตั้ง จังหวัดตรั้ง

Wം Ale back നിമ

เนื้อที่ทั้งหมด 7 ไร่ 2 งาน 6 ตารางวา มาตราล่วน (8 200,000

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ พื้นที่บางส่วนในเขตอุทยานแห่งชาติป่ากลองไหโละ ป่ากลองป่อ กันตั้ง ในท้องที่ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตั้ง จังหวัดตรัง ได้ถูกบุกรุกทำไม้ ไม่เป็นบริเวณที่เป็นจุดเด่นหรือแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ จนหมดสภาพไม้ยืนต้น ป่า ประกอบกับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกันตั้ง จังหวัดตรัง พื้นที่บริเวณดังกล่าวจำนวน ๗ ไร่ ๒ งาน ๖๑ ตารางวา ทำการก่อสร้างโรงเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนของชาติได้รับความรู้เพิ่มขึ้น รัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบอนุญาตให้ทำการก่อสร้างโรงเรียนได้แล้ว เพิกถอนพื้นที่ดังกล่าวออกจากการเป็นอุทยานแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราช กฤษฎีกานี้